

Î N C H E I E R E

07 august 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ion Druță
Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Punga Ina,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Inei Pungă împotriva lui Punga Ivan Ivan cu privire la partajarea proprietății în devălmășie și cererea suplimentară a lui Punga Ina împotriva lui Punga Ivan Ivan, Punga Ivan Dumitru, intervenient accesoriu întreprinderea de Stat „Registru” al Ministerului Dezvoltării Informaționale al Republicii Moldova, Direcția principală de înregistrare a Transportului și Calificare a Conducătorilor Auto cu privire la anularea și radierea înregistrării dreptului de proprietate asupra autoturismului și recunoașterea bunului ca proprietate comună în devălmășie,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 13 martie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de către Punga Ivan reprezentat de avocatul Vahnovan Anatolie, casată hotărârea Judecătoriei Ocnița din 27 decembrie 2013 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial,

constată:

La 19 iulie 2013, Punga Ina a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Punga Ivan cu privire la partajarea proprietății în devălmășie.

În motivarea acțiunii a indicat că a înregistrat căsătoria cu Punga Ivan la 28 aprilie 2012 la Primăria comunei Ocnița sub numărul de înregistrare 08.

Menționează că în scurt timp după înregistrarea căsătoriei, relațiile dintre ei s-au înrăutățit, prin urmare căsătoria lor a fost desfăcută.

Susține că la nuntă au primit bani în valoare de 13000 eEuro, care au fost luați de către pârât refuzând partajarea mijloacelor bănești în părți egale.

Invocă că potrivit prevederilor art. 371, 373 Cod civil, bunurile dobândite de către soți în timpul căsătoriei sunt supuse regimului proprietății în devălmășie, iar părților lor se consideră egale, astfel, suma de 13000 euro este supusă regimului proprietății în devălmășie și urmează a fi partajată în părți egale cu atribuirea fiecăruia a câte 6500 euro.

Solicită partajarea sumei de 1300 euro, proprietate comună în devălmășie în părți

egale cu încasarea de la Punga Ivan în beneficiul său a sumei de 6500 euro și compensarea cheltuielilor de judecată.

Ulterior, Punga Ina a depus cerere suplimentară împotriva lui Punga Ivan Ivan, Punga Ivan Dumitru, intervenient accesoriu ÎS „Registru” al Ministerului Dezvoltării Informaționale al RM, Direcția principală de înregistrare a Transportului și Calificare a Conducătorilor Auto cu privire la anularea și radierea înregistrării dreptului de proprietate asupra autoturismului și recunoașterea bunului ca proprietate comună în devălmășie.

Susține că în cadrul examinării litigiului, din declarațiile participanților la proces și a martorilor audiați s-a constatat că din mijloacele financiare comune au procurat un autoturism de model „Volkswagen-Transporter”, anul producerii 2005, capacitatea cilindrică 2461, n/î OC AN 811, culoarea argintie în sumă de 11600 euro.

Afirmă că Punga Ivan, fără acordul ei a înregistrat dreptul de proprietate asupra autoturismului pe numele lui Punga Ivan Ivan, tatăl pârâtului, care, la 30 aprilie 2013, a transmis autoturismul litigios în locațiune pârâtului Punga Ivan Ivan.

Consideră că pentru soluționarea corectă a litigiului, autoturismul urmează a fi atribuit integral în proprietatea pârâtului, iar reclamantei dînei urmează a fi atribuită suma bănească pentru 1/2 cotă-parte din acest bun.

Solicită anularea înregistrării dreptului de proprietate asupra autoturismului de model „Volkswagen-Transporter”, anul producerii 2005, capacitatea cilindrică 2461, n/î OC AN 811 cu radierea înregistrărilor din Registru de Stat, recunoașterea autoturismului ca proprietate în devălmășie și partajarea acestuia între foștii soți, prin atribuirea integrală a bunului în proprietatea lui Punga Ivan, iar în proprietatea sa să-i fie atribuită suma de 6000 euro, ce constituie echivalentul a 1/2 cotă parte din bunul mobil.

Prin hotărârea Judecătoriei Ocnîța din 27 februarie 2013, acțiunea a fost admisă parțial, fiind dispusă anularea înregistrării dreptului de proprietate înregistrat după Punga Ivan Dumitru asupra autoturismului de model „Volkswagen Transporter”, anul producerii 2005, n/î OC AN 811, capacitatea cilindrică 2461, culoare argintiu, cu radierea înregistrării din Registrul de Stat privind înregistrarea transporturilor, fiind recunoscut automobilul ca proprietate în devălmășie a soților Punga Ina și Punga Ivan.

A fost partajat automobilul de model „Volkswagen Transporter”, anul producerii 2005, n/î OC AN 811, capacitatea cilindrică 2461, culoare argintiu cu costul de 12000 euro între Punga Ina și Punga Ivan, atribuind fiecăruia câte 1/2 cotă parte din costul automobilului, în sumă de 6000 euro.

A fost încasat de la Punga Ivan Ivan în beneficiul Inei Punga cota parte din costul automobilului în mărime de 6000 euro, în valuta națională după curs la data executării hotărârii

A fost încasat de la Punga Ivan Ivan în beneficiul Inei Punga cheltuielile de judecată și anume taxa de stat în sumă de 3533 lei, interogarea martorilor în suma de 44 lei, asistența juridică în suma de 2300 lei, în total 5877 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 13 martie 2014, a fost admis apelul declarat de către Punga Ivan Ivan, reprezentat de către avocatul Vahnovan Anatolie, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul lui Punga Ivan Ivan în beneficiul Inei Punga suma de 60000 lei, ce constituie proprietate comună în devălmășie și suma de 1800 lei în contul restituirii cheltuielilor de asistenta juridică. În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

În motivarea deciziei, instanța de apel a invocat prevederile art. 19 și 20 din Codul Familiei și art. 371 și 373 din Codul civil, care reglementează aspecte ce țin de regimul legal al bunurilor soților, proprietatea în devălmășie a soților, cât și determinarea părților din proprietatea comună în devălmășie a soților în caz de împărțire a bunurilor.

Cu referire la normele citate, instanța de apel a concluzionat că autoturismul de model „Volkswagen Transporter”, anul producerii 2005, n/î OCAN 811 a fost procurat pînă la încheierea căsătoriei între soții Punga Ivan și Punga Ina și a fost înregistrat pe numele lui Punga Ivan Dumitru, fapt care atestă că autoturismul îi aparține ultimului și nu face parte din proprietate comună în devălmășie a soților.

Totodată, instanța de apel a reținut că în circumstanțele menționate, reclamanta nu dispune de nici un drept de a cere anularea și radierea înregistrării dreptului de proprietate asupra autoturismului, recunoașterea autoturismului ca avere în devălmășie și partajarea acestuia, or, în astfel de circumstanțe se va încălca dreptul de proprietate a lui Punga Ivan Dumitru, dreptul, care în condițiile legii este inviolabil.

La 28 mai 2014, Punga Ina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală, neîntemeiată și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Menționează că instanța de apel a examinat cauza superficial, nu a elucidat suficient circumstanțele ce au o importanță pentru soluționarea justă a pricinii.

Susține că instanța de apel, la emiterea deciziei, eronat a concluzionat precum că dînsa nu dispune de dreptul de proprietate asupra autoturismului și recunoașterea acestuia ca proprietate comună în devălmășie, deoarece, a demonstrat prin probe și prin declarațiile părților și a martorilor că autoturismul litigios a fost procurat de dînsa și de către intimat din surse financiare dobândite în devălmășie.

Invocă că instanța de apel nu a constatat faptul procurării automobilului litigios de către Punga Ivan Dumitru, iar înregistrarea dreptului de proprietate pe numele ultimului nu demonstrează dreptul de proprietate asupra bunului dat, mai mult, instanța de apel a dat o apreciere greșită circumstanțelor, nu a ținut cont de explicațiile expuse în prima instanță, prin care ultimul a recunoscut faptul că automobilul a fost procurat de soți, însă din cauza neînțelegerilor apărute între ei, a înregistrat mijlocul de transport pe numele său.

La fel indică că instanța de apel la emiterea deciziei a interpretat eronat prevederile art.370, 371 al Codului civil, care prevede că bunurile dobândite de către soți în timpul căsătoriei sunt proprietatea lor comună în devălmășie, dacă, în conformitate cu legea sau contractul încheiat între ei, nu este stabilit un alt regim juridic pentru aceste bunuri.

Afirmă că instanța de apel a ignorat prevederile art.20 alin.(1), (2) a Codului familiei, care prevăd că bunurile dobândite de către soți în timpul căsătoriei aparțin ambelor cu drept de proprietate în devălmășie, conform legislației. Sunt proprietari în devălmășie a soților bunurile mobile și imobile, valorile mobiliare, depunerile și cotele de participare în capitalul social de instituții financiare sau societăți comerciale, care au fost construite, constituite, procurate sau făcute din contul mijloacelor comune, precum și alte bunuri dobândite de în timpul căsătoriei, chiar dacă sunt procurat sau depuse pe numele unuia dintre soți.

Apreciază drept eronate concluziile instanței de apel precum că cu autoturismul a fost procurat până la înregistrarea căsătoriei între soți și înregistrat pe numele lui Punga Ivan Dumitru, or, materialele cauzei demonstrează că autoturismul a fost înregistrat pe ultimul la 24 aprilie 2013, iar la cel moment dânsa iniția-se deja procesul de divorț.

La 27 iunie 2014, Punga Ivan a depus referință la recursul declarat, în care a invocat caracterul neîntemeiat și a solicitat respingerea lui ca fiind neîntemeiat. Indică intimatul că Curtea de Apel Cahul în decizia din 13 martie 2014 a dat o apreciere corectă circumstanțelor de fapt ale cauzei în raport cu normele de drept aplicate, iar argumentele recurentului sunt declarative.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Punga Ina în raport cu materialele pricinii civile și obiecțiile intimatului Punga Ivan, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Punga Ina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purceii contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Punga Ina asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către, Punga Ina ca inadmisibil.

în conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Punga Ina se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Oleg Sternioală